

[Poul Dam.]

tigt forskningsområde, hvis vi går ud af ESRO på dette tidspunkt, og jeg mener, at sagen, som den her er oplyst i forslaget og de bemærkninger, der er knyttet til det, fortjente en langt grundigere opbakning. Jeg tror faktisk, man vil tage stilling til sagen uden tilstrækkeligt at forstå, hvad det drejer sig om.

Undervisningsministeren (*Helge Larsen*): Jeg vil gerne begynde med at takke de tre ordførere hr. Juul-Madsen, hr. Arne Christiansen og hr. Samuelsen for tilslutning til forslaget og sige til hr. Poul Dam, at det, som han betegnede som en skønhedsfejl, kunne man vel nok ændre på.

Hr. Holst, som stillede mig et par direkte spørgsmål, vil jeg gerne svare først. Hr. Holst spurgte, om det ikke er rigtigt, at vi har haft større kontrakter med ESRO end de tidligere år. Jo, det er rigtigt, det har vi. De første år har de kontrakter, vi har haft, været meget små og ubetydelige, men i det sidste år har de været større, og udbyttet har været større. Men når hr. Holst spurgte, om vi ikke kan vente større ordrer i fremtiden, så må jeg nok sige, at det vil være meget svært at afgøre noget om, for her kommer vi netop ind til det, som er beregnet i forslaget som den bestående usikkerhed om rumforskningsorganisationens fortsatte beståen. Det er rigtigt, som hr. Juul-Madsen nævnte det, at rumkonferencen i november måned viste en betydelig usikkerhed med hensyn til de fremtidige programmer og en udvikling, som måske vil kunne bringe enhedsorganisationen i fare, som hr. Juul-Madsen udtrykte sig.

Når vi har fremsat dette forslag, er det naturligvis med henvisning til denne bestående usikkerhed, ud fra ønsket om at kunne foretage besparelser og ud fra ønsket om, som hr. Arne Christiansen fremhævede det, at udnytte opsigelsesbestemmelsen, således at vi stod friere. Der vil, indtil medlemskabet ophører den 20. marts 1972, naturligvis være muligheder for at overveje, om der skulle være tale om at fortsætte medlemskabet, men netop her kommer prioriterings-hensynene ved vurdering af anvendelsen af midlerne til forskning i det hele taget ind. Der er tale om prioritering på to områder. Der er tale om at prioritere forskningsopga-

ver inden for landets grænser, og der er spørgsmålet om at foretage en prioritering over for forskningsprojekter på nordisk og international basis, som vi deltager i, eller som vi måtte ønske at deltage i.

Når hr. Samuelsen i den forbindelse spurgte, hvilke projekter der kan blive tale om at tage stilling til i de kommende år, skal jeg gerne nævne nogle af dem. Der er spørgsmålet om en udvidelse af det samarbejde, som finder sted i CERN — altså den store sammenslutning for atomforskning — der er spørgsmålet om forskningsprojekter vedrørende molekylær biologi, der er på nordisk plan, spørgsmålet om at fremme udbygningen af forskning vedrørende atomfysiksamarbejde i det, der hedder NOR-DAC, der har været andre projekter, som vel er gledet en del i baggrunden, vedrørende faststoffysik, og derudover kan der være andre samarbejdsmuligheder. Der ligger her en række store projekter meget vidt-rækkende både med hensyn til deres forskningsopgaver og med hensyn til de økonomiske forpligtelser, de vil pålægge delta-gerlandene. Netop derfor er det væsentligt at være friere stillet over for en vurdering af, hvorledes vi skal prioritere dem, og i hvilken udstrækning vil skal gå ind i dem.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, hvad hr. Holst og andre ordførere var inde på, at med opsigelsen af traktaten inden den 31. december i år, opsigelsesfristen, er medlemskabet fortsat gældende indtil 20. marts 1972, og som det er fremhævet i bemærkningerne til forslaget, er der dermed holdt muligheden åben for en ændret beslutning, hvis man måtte ønske eller finde det formålstjenligt og fordelagtigt at fortsætte samarbejdet.

Hr. Holst stillede mig derfor det spørgsmål, hvilke forhold der gør genoptagelse mulig. Jeg kan næppe svare fuldt ud, men der vil være spørgsmålet om rumorganisa-tionens fortsatte virksomhed, i hvilken form den fortsætter. Der vil være ikke mindst fra et dansk synspunkt spørgsmålet om, hvilke internationale og nordiske forskningsopga-ver vi skal deltage i, og i hvilken rækkefølge vi skal prioritere dem. Noget endegyldigt svar kan ikke gives i dag, og det tror jeg heller ikke hr. Holst havde ventet. Det er alle disse faktorer, der må indgå i overvejel-serne.